

¹การจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน
กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน
อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

OYSTER DISTRIBUTION BUSINESS MANAGEMENT TO PROMOTE OF
CAREER OCCUPATIONS IN THE COMMUNITY: A CASE STUDY BAAN LAEM
OYSTER CONSERVATION GROUP MOO. 3 WANGWON SUB - DISTRICT
KANGTANG DISTRICT TRANG PROVINCE THAILAND

ฤชวีร์ ทองชนะ

Ruchavee Thongchana

จิตติมา ดำรงวัฒนะ

Jittima Damrongwattana

เดโช ข่าน้ำแก้ว

Daycho Khaenamkaew

อุดมศักดิ์ เดโชชัย

Udomsak Dechochai

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand

E-mail: Ruchavee@nstru.acth

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน ศึกษาปัญหาการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน และศึกษาแนวทางส่งเสริมการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือกลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม ชุมชนบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง จำนวน 6 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล 1) สำรวจพื้นที่ในชุมชนเพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้น 2) สร้างความสัมพันธ์และแนะนำตัวเบื้องต้น 3) ประสานงานโดยใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูล 4) รวบรวมวิเคราะห์และสรุปผล ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพใน

* Received 27 February 2019; Revised 5 April 2019; Accepted 22 April 2019

ชุมชน 1.1) ด้านจัดการคน การทำงานร่วมกันกับสมาชิกในกลุ่ม 1.2) ด้านจัดการเงิน ทางกลุ่ม มีการทำระบบบัญชีรายรับ - รายจ่าย 1.3) ด้านวัตถุดิบหรืออุปกรณ์ ถังบรรจุหอยนางรม มีดแกะหอยนางรม 4) ด้านการวางแผน มีการวางแผนร่วมกันกับสมาชิกทุกคนภายในกลุ่ม 2) ปัญหาการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน 2.1) ปัญหาด้านบุคลากร มีสมาชิกบางคนขาดความรับผิดชอบหน้าที่การทำงาน 2.2) ปัญหาด้านฤดูกาล ช่วงมีมรสุมและฝนตกหนักมักจะทำให้หอยนางรมตาย 2.3) ปัญหาด้านทรัพยากร เกิดมลภาวะ 2.4) ปัญหาด้านเงินทุน 2.5) ปัญหาด้านตลาด มีการแข่งขันสูง 3) แนวทางส่งเสริมการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน 3.1) ด้านการทำกิจกรรมร่วมกัน มีการเปิดเป็นศูนย์อบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3.2) ด้านการประกอบอาชีพ เพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับชุมชน 3.3) ด้านเศรษฐกิจชุมชน มีแนวทางส่งเสริมพัฒนาศักยภาพให้กับระบบเศรษฐกิจชุมชน

คำสำคัญ: การจัดการธุรกิจ, หอยนางรม, ส่งเสริมอาชีพในชุมชน, กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม

Abstract

This article aims to study the methods of study the management of oyster distribution business to promote careers in the community. Study the problem of oyster distribution business management to promote careers in the community and study the guidelines for promoting the management of oyster selling business to promote careers in the community: a case study of the Ban Laem Oyster Conservation Group, Village No. 3, Wangwon Sub-district, Kantang District, Trang Province, by using a qualitative research methodology. Select a specific sample is the oyster conservation group Ban Laem Community, Village No. 3, Wang Won Subdistrict, Kantang District, Trang Province, consisting of 6 people. Data collection 1) surveying the area in the community to study preliminary data; 2) building relationships. 3) Coordinating by using tools to collect data, 4) collecting, analyzing, and summarizing the results. The findings were as follows: 1) Oyster distribution business management to promote careers in the community 1.1) People management, collaboration with members. in group 1.2) money management The group has a revenue-expense accounting system. 1.3) Raw materials or equipment. oyster tank Oyster picking knife 4) Planning aspect There is a plan together with all members in the group. 2) Problems in managing oyster distribution business to promote careers in the

community 2.1) Personnel problems. Some members are irresponsible in their work. 2.2) Seasonal problems During monsoons and heavy rains often kill oysters. 2.3) Resources problems, pollution 2.4) Capital problems 2.5) Market problems There is high competition. 3) Guidelines to promote oyster distribution business management to promote careers in the community. 3.1) Joint activities. It was opened as a training center for exchanging knowledge. 3.2) Occupational aspects Increase the choice of occupation for the community 3.3) Community economy There is a way to promote and develop potential for the community economy system.

Keywords: Business Management, Oyste, Career Occupations in the Community, Baan Laem Oyster Conservation Group

บทนำ

หอยนางรมอยู่ในวงศ์ตระกูล Mollusca ลักษณะของหอยนางรมแบ่งออกได้เป็น 2 พวก คือ หอยนางรมพันธุ์เล็ก หรือที่เรียกอีกอย่างว่า หอยเจาะ หรือหอยปากจีบ กับหอยนางรมพันธุ์ใหญ่ เรียกว่า หอยตะเภา มีลักษณะเป็นหอยสองฝาทั่วไปในน้ำกร่อย หรือน้ำเค็มจนถึงน้ำเค็มสูงเกาะอยู่ตามโขดหิน หรือตามหลักเกาะหอยนางรมเป็นหอยสองฝาที่มีประโยชน์มากมาย และมีคุณค่าทางโภชนาการสูง เช่น วิตามินเอ วิตามินดี วิตามินซี และวิตามินดี รวมถึงแคลเซียม และไอโอดีน เป็นต้น หอยนางรมสามารถรับประทานสด หรือนำไปเป็นวัตถุดิบในการประกอบอาหารได้หลายประเภท และหอยนางรมยังสามารถแปรรูปได้อีกหลายอย่าง เช่น การสกัดหอยนางรมเพื่อทำน้ำมันหอย จากประโยชน์ของหอยนางรมที่กล่าวไว้ข้างต้น จึงมีผู้นิยมบริโภคหอยนางรมเป็นจำนวนมากนอกเหนือจากประโยชน์ของตัวหอยนางรมแล้ว เปลือกของหอยนางรมยังมีประโยชน์อย่างมากโดยสามารถนำไปทำปูนขาว ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งภาคอุตสาหกรรม และภาค เกษตรกรรม เมื่อหอยนางรมมีประโยชน์มากจึงมีความต้องการหอยนางรมปริมาณมาก จึงเป็นต้นเหตุให้ปริมาณหอยนางรมในธรรมชาติไม่เพียงพอต่อความต้องการบริโภค และความต้องการด้านการตลาดจึงเกิดการเพาะเลี้ยงหอยนางรมขึ้นในประเทศไทย การเพาะเลี้ยงหอยนางรมในประเทศไทยมีการเลี้ยงมานานกว่า 50 ปี ได้เริ่มเลี้ยงหอยนางรมเป็นครั้งแรกของประเทศที่จังหวัดจันทบุรีเมื่อปี พ.ศ 2485 ในพื้นที่ภาคใต้มีการเลี้ยงหอยนางรมใน 6 จังหวัดฝั่งอ่าวไทย ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร สุราษฎร์ธานี สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส ในภาคใต้ฝั่งอันดามันมีการเลี้ยงหอยนางรมในเขตจังหวัดระนอง และพังงา (โชคชัย เหลืองรุประณีต, 2548)

ชุมชนบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เป็นแหล่งอนุรักษ์หอยนางรมแหล่งใหญ่ที่สุดในจังหวัดตรัง โดยชาวบ้าน ร่วมกับผู้นำชุมชน กำหนดเขตอนุรักษ์หอยนางรมขึ้น ด้วยการวางพื้กำหนดเขตห้ามจับ โดยชาวบ้านสามารถออกไปหาหอยนางรมได้ตลอดทั้งปี เฉพาะพื้นที่ที่อยู่นอกเขตอนุรักษ์เท่านั้น ที่ระดับน้ำลึกประมาณ 30 เมตร แต่ภายในเขตอนุรักษ์จะเปิดให้หาได้ปีละครั้ง ในเดือนมีนาคมเท่านั้น และมีการเลี้ยงหอยนางรมในกระชังด้วย เพราะหอยมีไม่เพียงพอความต้องการบริโภคของชาวบ้าน และพ่อค้าแม่ค้า ซึ่งส่งขายทั่วไปทั้งในตัวเมือง จังหวัดใกล้เคียง และกรุงเทพมหานคร เพราะหอยนางรมบ้านแหลมรสชาติจะอร่อย หวาน พ่อค้าแม่ค้ามารับซื้อถึงท่าเรือในหมู่บ้าน ราคาขายมีตั้งแต่ตัวละ 5 - 40 บาท ตามขนาดของหอย กรรมการหมู่บ้านได้ประกาศเขตหอยนางรมบริเวณแม่น้ำปะเหลียน หมู่ที่ 3 ตั้งแต่ปี 2557 มีการรวมกลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม เพื่อจำหน่ายหอยนางรมสดที่ชาวบ้านหามาได้ ต่อมาได้รับการสนับสนุนให้มีคณะกรรมการบริหารกลุ่ม และได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มหยาดฝน, สำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอ ประมงอำเภอ และโรงเรียนบ้านแหลม (ผุสดี รุมาคม, 2554)

ดังนั้น จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาเรื่อง การจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม ชุมชนบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เพราะเห็นถึงความสำคัญการประกอบอาชีพหอยนางรมเพื่อส่งเสริมเพื่อหารายได้ให้แก่ตนเอง และครอบครัวต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อการศึกษาการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง
3. เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้จัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม ชุมชนบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง จำนวน

6 คน ได้แก่ นายบา เหล่หมุด นางอุบลวรรณ กันตังกุล นางรอบี๊ะ สิริโปรด นางสาวรัชนี จิเหลา นายสันติชัย หลีหวั่ง และนายอามิคคาร ฮาดู

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่สนับสนุนจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม ชุมชนบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง จำนวน 6 คน ได้แก่ นายมะเสน เตะเส็น (ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3) นายสุวัฒน์ วจิรวุฒน์ (นักวิชาการพัฒนาชุมชนชำนาญการ) นายราชัน อรุณแสง (สาธารณสุขกันตัง) นางสาวปริศนา คลึงสุขคล้าย (นักวิชาการประมง) นางประภาพันธุ์ กันตังกุล (นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังวน) นายวิชัย รongปาน (ตัวแทนผู้จำหน่าย) และนายสมศักดิ์ ราชภัย (ตัวแทนผู้จำหน่าย)

เครื่องมือรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. เครื่องบันทึกภาพ เป็นการใช้กล้องถ่ายรูปเพื่อถ่ายรูปไว้เป็นหลักฐานในการวิจัย เพราะขณะสัมภาษณ์อาจจะต้องใช้กล้องถ่ายรูปในการเก็บภาพเพื่อนำมาใช้ในการวิจัย
2. บันทึกการสังเกต เป็นแบบที่ใช้ในการสังเกตในขณะที่สัมภาษณ์ หรือเพื่อสังเกตการณ์ตอบคำถามของผู้ถูกสัมภาษณ์ว่าตอบตรงประเด็นและตามข้อมูลจริงเท็จ เป็นการสังเกตกำหนดแนวทางโดยใช้สายตา
3. แบบสัมภาษณ์ เป็นแบบที่ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามไว้เพื่อต้องการเก็บบันทึกข้อมูลในการวิจัยพร้อมทั้งรวบรวมข้อมูลให้ได้มากที่สุด และตรงประเด็นมากที่สุด
4. เครื่องบันทึกเสียง เป็นการบันทึกเสียงตอนสัมภาษณ์ เนื่องจากบางครั้งการจดบันทึกระหว่างสัมภาษณ์ไม่ทัน ก็ยังมีเครื่องบันทึกเสียงเป็นเครื่องสำรองข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สำรวจพื้นที่ในชุมชนเพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นก่อน หลังจากนั้นจึงไปสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มสตรีบ้านไทรเพาญ
2. สร้างความสัมพันธ์ และแนะนำตัวเบื้องต้นเพื่อนำไปสู่การปรับตัวให้เข้ากับชุมชน
3. ประสานงานโดยใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะลึกโดยนิตวัน เวลา และสถานที่ จากนั้นผู้วิจัยได้เก็บข้อมูล และรายละเอียดแต่ละประเด็น โดยพบปะพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย พร้อมถ่ายภาพประกอบ
4. รวบรวมวิเคราะห์ และสรุปผล หากปรากฏว่าขาดรายละเอียดข้อมูลส่วนใดก็ไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

หาข้อเท็จจริงกับข้อมูลที่ได้มา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นความจริงนั้นมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา เพื่อให้ข้อมูลเที่ยงตรง

ผลการวิจัย

1. การจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

1.1 ด้านจัดการคน มีการกำหนดเป้าหมายสมาชิกในกลุ่มคุณสมบัติในการทำงาน คือ ตรงต่อเวลา และกระตุ้นให้สมาชิกภายในกลุ่มสร้างความมีวินัย และเวลา และมีหน้าที่ของตัวเองแบ่งหน้าที่ให้รับมอบหมายงาน การรับผิดชอบภายในกลุ่มหน้าที่รับผิดชอบ การมอบหมายงานให้กลุ่มนั้นจะขึ้นอยู่กับหัวหน้ากลุ่มเปิดโอกาสให้กับสมาชิกภายในกลุ่มโดยให้ใช้ความรู้ และความสามารถในการทำงานจะได้สู่ความสำเร็จ คัดเลือกคนมาเป็นสมาชิกภายในกลุ่มนั้นต้องเลือกคนที่เขามาทำงานให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องเข้าใจกับงาน มีความรู้ประสบการณ์ในการทำงานมาแล้ว ถ้ามีปัญหาเฉพาะหน้าได้แก้ได้ดีกว่า มีไหวพริบในการทำงาน มีการจัดแผนงานได้ดีการมีเป้าหมายที่ร่วมกับคนอื่นได้ และการมีความคิดแปลกใหม่เพื่อที่งานจะได้ดำเนินการที่ใหม่ ๆ

1.2 ด้านจัดการเงิน เงินทุนของสมาชิกบางครั้งหาเงินทุนจากธนาคาร และเงินออมทรัพย์ภายในหมู่บ้าน มีการจัดบันทึกรายรับรายจ่ายภายในกลุ่ม การจัดทำรายรับรายจ่ายเป็นวิธีที่สามารถช่วยให้การเก็บเงินดี การคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ให้กับคนในสมาชิกและการแบ่งเงินที่เท่ากันการดำเนินงานต้องมีการประชุมทุกครึ่งเดือนละ 1 ครั้ง และมีกระบวนการในการดำเนินงานการวางแผนงานการแก้ไขปัญหาข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้

1.3 ด้านวัตถุดิบหรืออุปกรณ์ แหล่งที่มาของหอยนางรมการเพาะพันธุ์หอยนางรมในหมู่บ้านกันเองการทำตามธรรมชาติของหอยนางรมและการนำหอยนางรมศูนย์วิทยาศาสตร์ราชชมงคลศรีวิชัยเทคโนโลยีตรง ส่วนใหญ่ในกลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมจะมีการเลี้ยงหอยนางรมตะโกรมดำ ซึ่งหอยนางรมมีลักษณะสีดำ และสีเทาขึ้นอยู่กับสภาพสิ่งแวดล้อม อุปกรณ์ในการจับหอยนางรมนั้นมีอุปกรณ์หลัก ๆ ดังนี้ คือ สแตนเลสจับไม้มีดหอยนางรม มีดปลายแหลม และไม้จับ ขอบชุด และยังมีถังใบใหญ่นำไปใส่หอยนางรม อุปกรณ์แต่ละชนิดจะใช้งานที่แตกต่างกันออกไป อุปกรณ์ในการทำหอยนางรมแบบแขวนมีเชือก ปูนซีเมนต์ น้ำ ถึงใส่ปูน และวิธีทำนั้น คือการหาปูนลงเปลือกหอยนางรมที่ละข้าง ซึ่งต้องเก็บหอยนางรมห่างจากแดดด้วย

1.4 ด้านการวางแผน หัวหน้ากลุ่มจะต้องมีแผนให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน และขั้นตอนการทำงานสมาชิกได้ลงมือทำงานที่จัดเตรียมไว้เพื่องานจะได้รวดเร็ว มีการวางแผนในการดำเนินงานการเปิดโอกาสให้สมาชิกในออกความคิดเห็น การติดตามผลงานในแต่ละวัน

ว่าเป็นไปตามแผนที่กลุ่มกำหนดการปฏิบัติที่ดีดำเนินผลงานด้วยตัวเอง การวางแผนหาจุดผิดพลาดในการทำงานของกลุ่ม เพื่อปรับแผนในการทำงานเมื่อพบกับสภาพปัญหา การวางแผนงานการเข้าใจในการทำงานการคิดเชิงบวกใส่ใจกับงาน

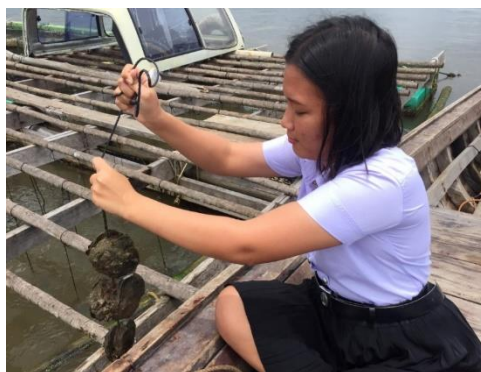
ภาพที่ 1 แสดงการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบ
ภายในกลุ่ม

ภาพ 2 แสดงรูปแบบการคัดเลือกคนเข้า
ทำงาน

ภาพที่ 3 แสดงการเพาะเชื้อหอยนางรมมา
จากมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทย
เทคโนโลยีสร้าง

ภาพที่ 4 แสดงลักษณะของหอยนางรม

2. สภาพปัญหาการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน
กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัด
ตรัง

2.1 สภาพปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาในการทำงานของสมาชิกการไม่
รับผิดชอบงานภายในกลุ่ม และไม่มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงาน มีปัญหาในการจัดคนทำเข้า
ทำงานคัดเลือกคนมาเป็นสมาชิกภายในกลุ่มนั้นต้องเลือกคนที่เขามาทำงานให้มีประสิทธิภาพ
นั้นต้องเข้าใจกับงาน และเข้าใจกับสินค้ามีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของตัวเอง

ปัญหาบุคลากรนั้นคุณสมบัติของภายในกลุ่มมีกีดกันน้อยในการทำงานเพื่อจะได้ทำงานรวดเร็วเพื่อที่จะได้ทำงานได้ชัดเจน

2.2 สภาพปัญหาด้านฤดูกาล มีมรสุมพายุ และฝนตกอยู่ในช่วงการเลี้ยงหอยนางรมทำให้พายุพัดหอยนางรมทำให้มีการเสียหายคลื่นแรงเป็นอุปสรรคต่อการเลี้ยงหอยนางรม และช่วงหน้าแล้งทำให้หอยนางรมมีความอดทนสมบูรณ์ได้น้อยมีน้ำเสื่อมโทรม และกระแสน้ำพัดหอยนางรมได้ให้เสียหาย ปัญหาฤดูร้อนจะทำให้น้ำตื้นกับฤดูฝนมีน้ำขึ้นสูงเสี่ยงต่อการเลี้ยงหอยนางรมลมมรสุมส่งผลกระทบการเลี้ยงหอยนางรม และทำให้สิ่งปนเปื้อนเข้ามาจับตัวหอยนางรมได้ง่ายขึ้นแบคทีเรียต่าง ๆ ลมแรงของลมบวกด้วยกระแสน้ำที่แรง

2.3 สภาพปัญหาด้านทรัพยากร หอยนางรมเลี้ยงจะอุดมสมบูรณ์กว่าหอยนางรมตามธรรมชาติ ซึ่งทำให้มีตัวขนาดเล็ก และการเลี้ยงหอยนางรมตามธรรมชาติส่งผลหอยนางรมเน่าเสียหอยนางรมเลี้ยงจะเจริญเติบโตช้ากว่าเลี้ยงหอยนางรมตามธรรมชาติ หอยนางรมมีปริมาณลดลงในแต่ละปี การพบเจอปัญหาในตัวหอยนางรมมีเนื้อค่อนข้างน้อย หอยนางรมของกลุ่มมีปัญหาคุณภาพแตกต่างจากพื้นที่อื่นเรื่องขาดคุณภาพทางแหล่งน้ำในทะเลคุณภาพต่ำ

2.4 สภาพปัญหาด้านเงินทุน ด้านเงินทุนการบริหารไม่ถูกรูปแบบเพราะเงินทุนมีน้อยไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายภายในกลุ่มและการวางแผนระบบเงินทุนที่จะต้องเอามาใช้ ผิดพลาดหมุนเวียนเงินไม่ทันบัญชีรายรับรายจ่ายบกพร่อง ประสบปัญหาในกู้เงินในสถานที่หลาย ๆ แหล่ง และไม่สามารถผ่อนได้ทันและไม่สามารถหมุนเวียนได้ทัน เพราะมีต้นทุนสูงมาก

2.5 สภาพปัญหาด้านตลาด สำหรับขายหอยนางรมนั้น เป็นปัญหาที่พบการขายหอยนางรมแข่งกันมีการขายกันหลาย ๆ ร้านตามตลาดสด ถนนคนเดิน และริมถนน คู่แข่งการขายสินค้าประเภทเดียวกันตีราคาแข่งขัน เพื่อจะเรียกลูกค้าเข้าร้านเน้นคุณภาพ เรื่องไซส์และราคา ซึ่งราคาจะแตกต่างกันในการขาย เพราะมีหลายร้านขายในแนวทางเดียวกัน การขายหอยนางรมการขายขึ้นอยู่กับปริมาณสินค้าที่จะนำไปขายในแต่ละวัน และการขายไม่ค่อยเน้นคุณภาพ และยอดขายลดลงในของแต่ละวัน ในการขายหอยนางรมขายทางเพจ และปัจจุบันคนจะสั่งน้อย แต่ลูกค้าเลือกไปซื้อหอยนางรมแบบหน้าร้านแทน

ภาพที่ 5 แสดงผลกระทบมีฝนตกทำให้
กระชังหอยนางรมเสียหาย

ภาพที่ 6 แสดงปัญหาการเลี้ยงหอยนางรม
เอง

3. แนวทางส่งเสริมการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

3.1 แนวทางส่งเสริมด้านการทำกิจกรรมร่วมกัน เปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้ผลงานการดำเนินงานที่เราชอบไปด้วยความต้องการจะสอนให้เราเข้าสู่สังคมเมื่อมีโอกาสทำงานกับคนอื่นจะทำให้มีความคิดใหม่ความคิดที่อิสระและแตกต่างกัน

3.2 แนวทางส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพ การส่งเสริมให้มีหน่วยงานมีส่วนร่วม ซึ่งประชาชนในชุมชนเสริมสร้างงานได้ด้วยตัวเองมีระบบข้อมูลอาชีพต่าง ๆ เพื่อจะทำให้ประชาชนปรับตัว ปรับอาชีพการใช้ฝีมือในการทำงานพื้นฐานในการเริ่มธุรกิจต้องมีเงินทุนว่ามีเงินทุน เพื่อที่ประกอบอาชีพเป็นของตัวเองหรือไม่

3.3 แนวทางส่งเสริมด้านเศรษฐกิจชุมชน การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนการที่คนในชุมชนมีความคิดส่วนร่วมกันรับผลประโยชน์ และร่วมที่จะพัฒนาชุมชน และยังให้ความสำคัญต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ดีให้ในชุมชน จึงมีการพัฒนากระบวนการในการพัฒนา

อภิปรายผล

1. การจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

1.1 ด้านจัดการคน มีการกำหนดเป้าหมายสมาชิกในกลุ่มคุณสมบัติในการทำงาน คือ ตรงต่อเวลา และกระตุ้นให้สมาชิกภายในกลุ่มสร้างควมมีวินัย และเวลา และมีหน้าที่ของตัวเองแบ่งหน้าที่ให้รับมอบหมายงาน การรับผิดชอบภายในกลุ่มหน้าที่รับผิดชอบ การมอบหมายงานให้กลุ่มนั้นจะขึ้นอยู่กับหัวหน้ากลุ่มเปิดโอกาสให้กับสมาชิกภายในกลุ่ม โดยให้ใช้ความรู้ และความสามารถในการทำงานจะได้นำความสำเร็จ คัดเลือกคนมาเป็นสมาชิกภายในกลุ่มนั้นต้องเลือกคนที่เขามาทำงานให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องเข้าใจกับงาน มีความรู้ประสบการณ์ในการทำงานมาแล้ว ถ้ามีปัญหาเฉพาะหน้าได้แก้ได้ดีกว่า มีไหวพริบในการทำงาน มีการจัดแผนงานได้ดีการมีเป้าหมายที่ร่วมกับคนอื่นได้ และการมีความคิดแปลกใหม่เพื่อทำงานจะได้ดำเนินการที่ใหม่ ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารทรัพยากรมนุษย์ กล่าวว่า การบริหารทรัพยากรมนุษย์ไว้หมายถึง นโยบาย และการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับบุคคลในการทำงานโดยเฉพาะในเรื่องการสรรหา การฝึกอบรม การประเมินผลการปฏิบัติงานการให้รางวัล ความปลอดภัยในการทำงาน การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ การสรรหา การคัดเลือก การปฐมนิเทศการจ่ายค่าตอบแทน และเงินเดือน แรงจูงใจ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การติดต่อสื่อสาร การฝึกอบรม และพัฒนา ความผูกพันต่อองค์กร (เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง, 2542)

1.2 ด้านจัดการเงิน เงินทุนของสมาชิกบางครั้งหาเงินทุนจากธนาคาร และเงินออมทรัพย์ภายในหมู่บ้าน มีการจัดบันทึกรายรับรายจ่ายภายในกลุ่ม การจัดทำรายรับรายจ่ายเป็นวิธีที่สามารถช่วยให้การเก็บเงินดี การคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ให้กับคนในสมาชิกและการแบ่งเงินที่เท่ากันการดำเนินงานต้องมีการประชุมทุกครั้งเดือนละ 1 ครั้ง และมีกระบวนการในการดำเนินงานการวางแผนงานการแก้ไขปัญหาข้อผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุขใจ น้ำผุด ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารเงินส่วนบุคคล มนุษย์ทุกคนต้องมีการบริหารการเงินเพื่อดำรงชีพในทุกช่วงชีวิตของเขา เพื่อให้บุคคล และครอบครัวมีความมั่งคั่ง จากความมั่งคั่งในครอบครัวจะส่งผลต่อความมั่งคั่งในสังคม และเศรษฐกิจของประเทศให้มีการพัฒนาต่อไป (สุขใจ น้ำผุด, 2543)

1.3 ด้านวัตถุดิบหรืออุปกรณ์ แหล่งที่มาของหอยนางรมการเพาะพันธุ์หอยนางรมในหมู่บ้านกันเองการทำตามธรรมชาติของหอยนางรมและการนำหอยนางรมศูนย์วิทยาศาสตร์ราชมงคลศรีวิชัยเทคโนโลยีสร้าง ส่วนใหญ่ในกลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมจะมีการเลี้ยงหอยนางรมตะไกรดำ ซึ่งหอยนางรมมีลักษณะสีดำ และสีเทาขึ้นอยู่กับสภาพสิ่งแวดล้อม อุปกรณ์ในการจับหอยนางรมนั้นมีอุปกรณ์หลัก ๆ ดังนี้ คือ สแตนเลสจับไม้มีดหอยนางรม มีดปลายแหลม และไม้จับ ขอบชุด และยังมีถังใบใหญ่นำไปใส่หอยนางรม อุปกรณ์แต่ละชนิดจะใช้งานที่แตกต่างกันออกไป อุปกรณ์ในการทำหอยนางรมแบบแขวนมีเชือก ปูนซีเมนต์

น้ำ ถึงใส่ปูน และวิธีทำนั้น คือ การทำปูนลงเปลือกหอยนางรมที่ละข้าง ซึ่งต้องเก็บหอยนางรม ห่างจากแดดด้วย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ผุสดี รุมาคม เรื่อง การบริหารธุรกิจขนาด ย่อม ได้กล่าวว่า วัตถุดิบ หรืออุปกรณ์ (Material) คือ อาจจะเป็นรูปของวัตถุดิบถ้าธุรกิจนั้นเป็น ธุรกิจการผลิต เช่น เครื่องจักรกล วัสดุ อะไหล่ต่าง ๆ หรืออาจใช้ในการดำเนินงานให้ประสบ ผลสำเร็จได้ (ผุสดี รุมาคม, 2554)

1.4 ด้านการวางแผน หัวหน้ากลุ่มจะต้องมีแผนให้กับสมาชิกในกลุ่มทุกคน และขั้นตอนการทำงานสมาชิกได้ลงมือทำงานที่จัดเตรียมไว้เพื่อนางจะได้รวดเร็ว มีการวางแผน ในการดำเนินงานการเปิดโอกาสให้สมาชิกในออกความคิดเห็น การติดตามผลงานในแต่ละวัน ว่าเป็นไปตามแผนที่กลุ่มกำหนดการปฏิบัติที่ดีดำเนินผลงานด้วยตัวเอง การวางแผนหาจุด ผิดพลาดในการทำงานของกลุ่ม เพื่อปรับแผนในการทำงานเมื่อพบกับสภาพปัญหา การวางแผนงานการเข้าใจในการทำงานการคิดเชิงบวกใส่ใจกับงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา ของอนันต์ เกตุวงศ์ ได้ศึกษาเรื่อง หลักและเทคนิคการวางแผน ได้กล่าวถึง การวางแผน คือ การตัดสินใจในการทำงานล่วงหน้า เพื่อเลือกทางเลือกเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น วัตถุประสงค์ หรือวิธีการกระทำใด ๆ โดยทั่วไปจะเป็นการตอบคำถามต่อไปนี้ คือจะทำอะไร (What) ทำไมจึงต้องทำ (Why) ใครบ้างที่จะเป็นผู้กระทำ (Who) จะกระทำเมื่อไหร่ (When) จะกระทำกันที่ไหน (Where) และจะกระทำกันอย่างไร (How) (อนันต์ เกตุวงศ์, 2541)

2. สภาพปัญหาการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัด ตรัง

2.1 สภาพปัญหาด้านบุคลากร ปัญหาในการทำงานของสมาชิกการไม่ รับผิดชอบงานภายในกลุ่ม และไม่มีการแบ่งหน้าที่ในการทำงาน มีปัญหาในการจัดคนทำเข้า ทำงานคัดเลือกคนมาเป็นสมาชิกภายในกลุ่มนั้นต้องเลือกคนที่เขามาทำงานให้มีประสิทธิภาพ นั้นต้องเข้าใจกับงาน และเข้าใจกับสินค้ามีความรับผิดชอบต่องานในหน้าที่ของตนเอง ปัญหา บุคลากรนั้นคุณสมบัติของภายในกลุ่มมีกตัญญูในการทำงานเพื่อจะได้ทำงานรวดเร็ว เพื่อที่จะได้ทำงานได้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นงค์เยาว์ สุภาธร ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัญหา และแนวทางแก้ไขการบริหารงานบัญชีตามเกณฑ์คงค้างของวิทยาลัยการ อาชีพพนมมรินทร์ราชินีมุกดาหารกล่าวว่า ปัญหาสำคัญของการบริหารงาน ประกอบด้วย ปัญหาด้านบุคลากร ขาดการติดต่อประสานงานที่ดี ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบ และขั้นตอนการปฏิบัติงาน (นงค์เยาว์ สุภาธร, 2554)

2.2 สภาพปัญหาด้านฤดูกาล มีมรสุมพายุ และฝนตกอยู่ในช่วงการเลี้ยงหอย นางรมทำให้พายุพัดหอยนางรมทำให้มีการเสียหายคลื่นแรงเป็นอุปสรรคต่อการเลี้ยงหอย นางรม และช่วงหน้าแล้งทำให้หอยนางรมมีความอดทนสมบูรณ์ได้น้อยมีน้ำเสื่อมโทรม และ

กระแสน้ำพัดหอยนางรมได้ให้เสียหาย ปัญหาตุรุ่มจะทำให้ น้ำขึ้นน้ำลงกับฤดูฝนมีน้ำขึ้นสูงเสี่ยงต่อการเลี้ยงหอยนางรมล้มเหลวส่งผลกระทบการเลี้ยงหอยนางรม และทำให้สิ่งปนเปื้อนเข้ามาจับตัวหอยนางรมได้ง่ายขึ้นแบคทีเรียต่าง ๆ ลมแรงของลมบกด้วยกระแสน้ำที่แรง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พัชรพล ศิริยะศักดิ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่อง ผลกระทบจากสภาพอากาศและฤดูกาลต่อคุณภาพกล่าวว่า ฤดูกาล อากาศและสภาพภูมิอากาศมีผลต่อการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ข้อค้นพบจากการศึกษาอธิบายถึงอิทธิพลของสภาพอากาศและฤดูกาลที่ส่งผลต่อคุณภาพน้ำในบ่อ เช่น อุณหภูมิ น้ำ ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ และแอมโมเนีย ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโต อัตรารอด และความเสี่ยงในการเกิดโรค แบบจำลองระบบนิเวศในบ่อสามารถใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความเข้าใจ และคาดการณ์การตอบสนองต่อความแปรปรวนและการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศในการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในบ่อ เพื่อเสนอทางเลือกในการจัดการที่เป็นประโยชน์ต่อการรักษาสุขภาพคุณภาพน้ำที่เหมาะสม (พัชรพล ศิริยะศักดิ์, 2547)

2.3 สภาพปัญหาด้านทรัพยากร หอยนางรมเลี้ยงจะอุดมสมบูรณ์กว่าหอยนางรมตามธรรมชาติ ซึ่งทำให้มีตัวขนาดเล็ก และการเลี้ยงหอยนางรมตามธรรมชาติส่งผลหอยนางรมเน่าเสียหอยนางรมเลี้ยงจะเจริญเติบโตช้ากว่าเลี้ยงหอยนางรมตามธรรมชาติ หอยนางรมมีปริมาณลดลงในแต่ละปี การพบเจอปัญหาในตัวหอยนางรมมีเนื้อค่อนข้างน้อย หอยนางรมของกลุ่มมีปัญหาคุณภาพแตกต่างจากพื้นที่อื่นเรื่องขาดคุณภาพทางแหล่งน้ำในทะเลคุณภาพต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กอบชัย วรพิมพงษ์ ได้ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของชุมชนในการกำหนดพื้นที่ห้ามจับหอยหลอดเพื่อการอนุรักษ์ กล่าวว่า พื้นที่ดอนหอยหลอดซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของหอยหลอดที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณดอนหน้าศาล ซึ่งเป็นทั้งแหล่งหาหอยหลอดและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ทว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวดอนหอยหลอดส่งผลให้มีความต้องการหอยหลอดในปริมาณที่มากขึ้น การหาหอยหลอดของชาวบ้านจึงเปลี่ยนวิธีการที่ไม่เหมาะสมและมีจำนวนผู้หาเพิ่มมากขึ้น ทำให้ปริมาณหอยหลอดมีแนวโน้มที่ลดลงทุกปี แต่จากการศึกษาข้อมูลประชากรหอยหลอด พบว่าแม้หอยหลอดจะมีจำนวนน้อย แต่หอยหลอดยังคงสามารถสืบพันธุ์ได้ ซึ่งอาจมีความเป็นไปได้ที่ความหนาแน่นของหอยหลอดจะกลับมาชุกชุมอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นนโยบายในการใช้ทรัพยากรหอยหลอดในพื้นที่จึงเป็นเรื่องสำคัญที่จะสามารถช่วยแก้ไขปัญหาลดลงของประชากรหอยหลอดได้ (กอบชัย วรพิมพงษ์, 2560)

2.4 สภาพปัญหาด้านเงินทุน ด้านเงินทุนการบริหารไม่ถูกรูปแบบเพราะเงินทุนมีน้อยไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายภายในกลุ่มและการวางแผนระบบเงินทุนที่จะต้องเอามาใช้ผลิตปลาหมึกเวียนเงินไม่ทันบัญชีรายรับรายจ่ายบกพร่อง ประสบปัญหาในกู้เงินในสถานที่หลาย ๆ แหล่ง และไม่สามารถผ่อนได้ทันและไม่สามารถหมุนเวียนได้ทัน เพราะมีต้นทุนสูงมาก

ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เพชร ชุมทรัพย์ (2544) ได้ศึกษาเรื่อง หลักการลงทุน ซึ่งความไม่แน่นอนของผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต หรือการที่มูลค่าของผลตอบแทนที่คาดว่าจะไม่จริงแตกต่างไปจากผลตอบแทนที่นักลงทุนคาดหวังไว้ (เพชร ชุมทรัพย์, 2544)

2.5 สภาพปัญหาด้านตลาด สำหรับขายหอยนางรมนั้น เป็นปัญหาที่พบการขายหอยนางรมแข่งกันมีการขายกันหลาย ๆ ร้าน ตามตลาดสด ถนนคนเดิน และริมถนน คู่แข่งการขายสินค้าประเภทเดียวกันตีราคาแข่งขัน เพื่อจะเรียกลูกค้าเข้าร้านเน้นคุณภาพเรื่องไซส์ และราคา ซึ่งราคาจะแตกต่างกันในการขาย เพราะมีหลายร้านขายในแนวทางเดียวกัน การขายหอยนางรมการขายขึ้นอยู่กับปริมาณสินค้าที่จะนำไปขายในแต่ละวัน และการขายไม่ค่อยเน้นคุณภาพ และยอดขายลดลงในของแต่ละวัน ในการขายหอยนางรมขายทางเพจ และปัจจุบันคนจะสั่งน้อย แต่ลูกค้าเลือกไปซื้อหอยนางรมแบบหน้าร้านแทน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เสรี วงษ์มณฑา ได้ศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การตลาด: การวางแผนการตลาด กล่าวว่าการตลาด (Marketing Mix) หมายถึง การมีสิ่งสินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้รวมทั้งราคาที่ขายเป็นราคาที่ผู้บริโภคสามารถยอมรับได้ และผู้บริโภคยอมจ่ายเนื่องจากคุ่มค่า รวมถึงมีการจัดจำหน่าย และกระจายสินค้าที่สร้างความสะดวกแก่ลูกค้า ด้วยความพยายามจงใจให้เกิดความชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรมอย่างถูกต้อง (เสรี วงษ์มณฑา, 2549)

3. แนวทางส่งเสริมการจัดการธุรกิจหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน
กรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง

3.1 แนวทางส่งเสริมด้านการทำกิจกรรมร่วมกัน เปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้ผลงานการดำเนินงานที่เราชอบไปด้วยความต้องการจะสอนให้เราเข้าสังคมเมื่อมีโอกาสทำงานกับคนอื่นจะทำให้มีความคิดใหม่ความคิดที่อิสระ และแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชินรัตน์ สมสืบ ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาชนบท ได้กล่าวว่า การทำกิจกรรมร่วมกัน คือการเห็นพ้องกันในเรื่องของการต้องการ และทิศทางของการเปลี่ยนแปลงจะต้องมีมากจนเกิดความคิดริเริ่มโครงการเพื่อการปฏิบัติเหตุผลแรกของการที่มีคนมารวมกันได้ควรจะต้องมีการตระหนักว่าการกระทำทั้งหมดที่ทำโดยกลุ่ม ผู้นำชุมชน หรือกระทำผ่านองค์กร (organization) ดังนั้น ผู้นำชุมชน องค์กรจะต้องเป็นเสมือนตัวนำให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงได้ การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนา (ชินรัตน์ สมสืบ, 2539)

3.2 แนวทางส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพ การส่งเสริมให้มีหน่วยงานมีส่วนร่วมซึ่งประชาชนในชุมชนเสริมสร้างงานได้ด้วยตัวเองมีระบบข้อมูลอาชีพต่าง ๆ เพื่อจะทำให้ประชาชนปรับตัว ปรับอาชีพการใช้ฝีมือในการทำงานพื้นฐานในการเริ่มธุรกิจต้องมีเงินทุนว่า

มีเงินทุนเพื่อที่ประกอบอาชีพเป็นของตัวเองหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล ได้ศึกษาเรื่อง มนุษย์กับสังคม ได้กล่าวว่า การประกอบอาชีพเป็นที่มาของรายได้ เพื่อนำไปใช้จ่ายในการดำรงชีวิต ปัจจุบันการดำรงชีวิตในสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ประชาชนมีการศึกษามากขึ้น ความรู้ที่ได้รับจะเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ เพื่อให้มีรายได้มา ซึ่งปัจจัยสี่ และสิ่งของอื่น ๆ ในการดำรงชีวิต และสร้างมาตรฐานที่ดีให้แก่ตนเอง ครอบครัว และสังคม อาชีพมีอยู่มากมาย ควรพิจารณาเลือกประกอบอาชีพที่มีความถนัด และความสนใจ สุจริต มีความมั่นคงในชีวิต และมีรายได้เพียงพอความจำเป็นของการประกอบอาชีพมีดังนี้ 1) เพื่อตนเอง 2) เพื่อครอบครัว 3) เพื่อชุมชน เป็นต้น ทำให้ทุกคนในชาติต้องประกอบอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตนเอง และครอบครัว (พวงเพชร สุรัตน์กวีกุล, 2545)

3.3 แนวทางส่งเสริมด้านเศรษฐกิจชุมชน การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจชุมชนการที่คนในชุมชนมีความคิดส่วนร่วมกันรับผลประโยชน์ และร่วมที่จะพัฒนาชุมชน และยังให้ความสำคัญต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ดีให้ในชุมชนจึงมีการพัฒนากระบวนการในการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ฉัตรทิพย์ นาถสุภา ได้ศึกษาเรื่อง แนวคิดเศรษฐกิจชุมชน: ข้อเสนอทางทฤษฎีในบริบทต่างสังคม ได้กล่าวว่า เศรษฐกิจชุมชน คือ กิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการผลิตการบริโภคการจำหน่ายแจกที่คนในท้องถิ่นชุมชนได้มีส่วนร่วมคิดร่วมทำร่วมรับประโยชน์ของประชาชน และร่วมกันเป็นเจ้าของ เศรษฐกิจชุมชนมีรากฐานมาจากศักยภาพของชุมชน ภูมิปัญญาของชุมชน หรือทุนในชุมชน อาทิวัฒนธรรม ประเพณี สภาพภูมิประเทศ ความหลากหลายทางทรัพยากรที่มีอยู่เศรษฐกิจชุมชนมีลักษณะสำคัญ คือครอบครัวเป็นหน่วยการผลิต แรงงานของสมาชิกในครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด (ฉัตรทิพย์ นาถสุภา, 2544)

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชนกรณีศึกษา กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรมบ้านแหลม หมู่ที่ 3 ตำบลวังวน อำเภอกันตัง จังหวัดตรังนี้ เป็นการศึกษาถึงหลังการจกการต่าง ๆ เพื่อให้รู้ถึงความต้องการในการสนับสนุนและเพื่อรับรู้ถึงสภาพปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน เช่น ด้านจัดการคน ด้านจัดการเงิน ด้านวัตถุดิบหรืออุปกรณ์ และด้านการวางแผน และรับรู้ถึงสภาพปัญหาการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน เช่น สภาพปัญหาด้านบุคลากร สภาพปัญหาด้านฤดูกาล สภาพปัญหาด้านทรัพยากร สภาพปัญหาด้านเงินทุน และสภาพปัญหาด้านตลาด รวมไปถึงแนวทางส่งเสริมการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน เช่น แนวทางส่งเสริมด้านการทำกิจกรรมร่วมกัน แนวทางส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพ และแนวทางส่งเสริมด้านเศรษฐกิจชุมชน ทั้งหมดนี้เป็นส่วน

สำคัญในการจะทำการจัดการธุรกิจจำหน่ายหอยนางรมเพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน เพื่อที่จะได้ลดสภาวะปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับธุรกิจ ข้อเสนอแนะต่อกลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม 1) ควรรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มจำนวนสมาชิกให้มากขึ้น เพื่อจะได้มีอำนาจต่อรองราคาอาหารทะเลสดกับพ่อค้าคนกลาง 2) ควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายกลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม เพื่อให้มีอาหารทะเลสดจำหน่ายได้กว้างขึ้น และ 3) กลุ่มควรมีการประชาสัมพันธ์กลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม ตามสื่อต่าง ๆ เพื่อเป็นการเปิดตลาดให้กว้างขึ้น ข้อเสนอแนะวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษา วิถีชุมชนของกลุ่มอนุรักษ์หอยนางรม ควรศึกษา การแปรรูปหอยนางรม เพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน และ ควรศึกษา การเลี้ยงหอยนางรม เพื่อส่งเสริมอาชีพในชุมชน

เอกสารอ้างอิง

- กอบชัย วรพิมพ์พงษ์. (2560). ความสำเร็จของชุมชนในการกำหนดพื้นที่ห้ามจับหอยหลอดเพื่อการอนุรักษ์. เรียกใช้เมื่อ 25 ตุลาคม 2561 จาก <http://www1a.biotec.or.th/BRT/index.php/biodiversity/334-don-hoi-lord>
- เกรียงศักดิ์ เขียวยิ่ง. (2542). การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ขอนแก่น. ใน วิทยานิพนธ์ สาขามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฉัตรทิพย์ นาถสุภา. (2544). แนวคิดเศรษฐกิจชุมชน: ข้อเสนอทางทฤษฎีในบริบทต่างสังคม. กรุงเทพมหานคร: สร้างสรรค์.
- ชินรัตน์ สมสืบ. (2539). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท. นนทบุรี: มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช.
- โชคชัย เหลืองธูประณิต. (2548). หลักการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ. กรุงเทพมหานคร: โฟร์เพช.
- นงค์เยาว์ สุภาพร. (2554). การวิเคราะห์ปัญหา และแนวทางแก้ไขการบริหารงานบัญชีตามเกณฑ์คงค้างของวิทยาลัยการอาชีพนวมินทรราชินีมุกดาหาร การค้นคว้าอิสระ. ใน วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาการบัญชี. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ผุสดี รุมาคม. (2554). การบริหารธุรกิจขนาดย่อม. กรุงเทพมหานคร: พิสิษฐ์เซ็นเตอร์.
- พวงเพชร สุรัตน์กุล. (2545). มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรพล ศรียะศักดิ์. (2547). ผลกระทบจากสภาพอากาศและฤดูกาลต่อคุณภาพน้ำในบ่อเลี้ยงสัตว์น้ำ. เรียกใช้เมื่อ 2561 ตุลาคม 25 จาก <file:///C:/Users/NEXT%20Speed.NEXT-8QJ5GMTU/Downloads/83021-Article%20Text-201253-1-1020170413.pdf>
- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). หลักการลงทุน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุขใจ น้ำผุด. (2543). กลยุทธ์การบริหารการเงินบุคคล. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์.

เสรี วงษ์มณฑา. (2549). กลยุทธ์การตลาด: การวางแผนการตลาด. กรุงเทพมหานคร: ซีระฟิล์มและโซเท็กซ์.

อนันต์ เกตุวงศ์. (2541). หลักและเทคนิคการวางแผน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.